

Nr 34.

Kungl. Maj:ts nådiga skrivelse till Riksdagen i anledning av en vid sistförflutna riksdag beslutad lag; given Stockholms slott den 15 november 1912.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 24 februari 1912 anmälde Riksdagen, att Riksdagen med anledning av framställning från justitieombudsmannen för sin del antagit lag angående ändrad lydelse av 16 kap. 10 § rättegångsbalken.

Efter det lagrådet över detta lagförslag avgivit utlåtande, vari hemstälts att förslaget icke måtte upphöjas till lag, har Kungl. Maj:t vid föredragning av lagrådets utlåtande beslutat att med hänsyn till vad lagrådet yttrat ej bifalla förslaget.

Kungl. Maj:t förbliver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Gust. Sandström.

*Utdrag av protokollet över justitiedepartementensärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet
å Stockholms slott den 15 november 1912.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern STAAFF,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve EHRENSVÄRD,
Statsråden: PETERSSON,
SCHOTTE,
BERG,
BERGSTRÖM,
friherre ADELSWÄRD,
PETRÉN,
STENSTRÖM,
LARSSON,
SANDSTRÖM.

Chefen för justitiedepartementet statsrådet Sandström anmälde, att sedan, på sätt i statsrådsprotokollet för den 27 augusti 1912 omförmäles, Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle inhämtas över ett av Riksdagen för dess del antaget förslag till lag angående ändrad lydelse av 16 kap. 10 § rättegångsbalken, lagrådet den 24 oktober 1912 avgivit det infordrade utlåtandet av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar.

Med hänsyn till vad lagrådet yttrat hemställde föredraganden, att det av Riksdagen antagna lagförslaget icke måtte av Kungl. Maj:t bifallas.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla; och skulle till Riksdagen avlätas. skrivelse av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Erik Ölander.

*Utdrag ur protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd torsdagen den
24 oktober 1912.*

Närvarande:

Justitieråden SUNDBERG,
BORGSTRÖM,
SKARSTEDT,
Regeringsrådet ERNBERG.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 24 februari 1912 hade Riksdagen anmält, att Riksdagen med anledning av framställning från justitieombudsmannen för sin del antagit lag angående ändrad lydelse av 16 kap. 10 § rättegångsbalken.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 27 augusti 1912, hade Kungl. Maj:t vid anmälan av Riksdagens skrivelse förordnat, att lagrådets yttrande skulle, för det ändamål § 87 regeringsformen omförmäler, inhämtas över det sålunda av Riksdagen för dess del antagna lagförslag.

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av byråchefen för lagärenden Gustaf Appelberg.

Lagrådet yttrade:

Enligt lagrådets uppfattning må för närvarande särskild talan icke föras mot ett av underrätt under rättegången meddelat beslut, varigenom domstolen utlåtits sig angående ersättning åt rättegångsbiträde, som nu avses. Då emellertid den föreslagna lagen icke försetts med någon övergångsbestämmelse i avseende å beslut, som meddelats före tiden för lagens ikraftträdande, skulle densamma i enlighet med den i fråga om processlagars verkan vedertagna grundsats komma

att lända till efterrättelse jämväl beträffande ett dylikt tidigare beslut och följaktligen föranleda, att tiden för talan mot sådant beslut skall räknas från dagen för beslutets meddelande. Härigenom skulle uppenbarligen kunna inträffa, att oförvållad rättsförlust tillskyndades vederbörande. Med lagen hade därför bort förbindas en bestämmelse av innehåll att lagen icke skulle äga tillämpning å beslut, som meddelats innan den trätt i kraft, måhända dock med den modifikation härutinnan, att, för den händelse vid tiden för lagens ikraftträdande underrätten ännu icke meddelat slutligt utslag i själva målet, lagen visserligen skulle äga tillämpning, men att besvärstiden skulle räknas från dagen för ikraftträdandet.

Med hänsyn till vad nu anförts torde det i Riksdagens skrivelse innefattade förslaget icke böra upphöjas till lag.

För övrigt må erinras, att i sammanhang med lagändring av ifrågavarande beskaffenhet jämväl 25 kap. 5 § rättegångsbalken torde böra underkastas omarbetning.

Vidare kan anmärkas, att samma grund som föranlett den ifrågasatta lagändringen synes påkalla motsvarande ändringar i rättegångsbalken såvitt angår beslut, varigenom underrätt under rättegången utlätit sig angående ersättning åt den, som jämlikt bestämmelse i lagen den 13 juni 1902 om tolks anlitan vid domstol blivit av underrätten förordnad att i visst mål eller ärende biträda såsom tolk.

Ur protokollet:

Erik Ölander.